

[Jens Thomsen.]

dan, at Deltagernes Løn sættes betydelig under de almindelige Arbejdslønninger i Landbruget. Jeg har hørt, at Foranstaltninger lignende dem, Lovforslaget tilsigter, er forsøgt anvendt i Vildmosen, hvor der blev givet Akkordarbejde til en saadan Betaling, at en almindelig dygtig Arbejder kunde tjene 100 Kr. om Ugen. Maaske tjener Deltagerne ikke nogen stor Løn, og de skal jo leve, selv om de ingen Ting bestiller, og de skulde selvfølgelig ikke leve daarligere, fordi de arbejder noget. Men det er uforsvarligt at friste den Ungdom, der har Vilje og Evne til at skaffe sig Arbejde, til at søge ind under Ungdomsforanstaltningerne. Det er jo en Skole, der oprettes her. Vi har jo ogsaa Skoletvang i den offentlige Skole, hvor der ingen Betaling ydes for Arbejdet, og vi ser derfor fra mit Partis Side ingen Ulykke i, at Betalingen sættes væsentligt ned, maaske i Lighed med Soldaterlønningerne eller lignende. Vedtages det foreliggende Lovforslag, vil det blive ganske umuligt at faa Arbejdskraft til Landbruget i Fremtiden. Vi maa derfor kræve, at Taksterne ændres, saa at de kommer til at ligge under de Lønninger, der opnaas i produktivt Erhverv. Gør man ikke det, vil Loven gøre ubodelig Skade, og vi vil da intet Medansvar have for Lovforslagets Gennemførelse. Er man derimod villig til at rette disse Forhold, vil vi gerne være med til at tage Ansvaret for den nye Udvikling, som Lovforslaget i Virkeligheden tilsigter.

Gregersen: Jeg vil gerne til Indledning gøre den Bemærkning, at den Kapital, der er til Stede her i Landet til Igangsættelse og Videreførelse af Arbejde, ikke forøges ved Overflytning fra private til Staten, og at følgelig heller ikke den samlede Arbejdsmængde forøges ved, at denne Kapital flyttes over fra Landets Borgere til Staten. Der er altsaa med andre Ord ikke for 5 Øre mere Arbejde i Kraft af Nødhjælpsloven, end der var i Forvejen. Mere Statsarbejde, det betyder tilsvarende mindre Beskæftigelse i Erhvervene, det betyder kun en Flytning, det betyder en Mand ud af det private Erhverv og ind i det offentlige, og derfor er 30 Mill. Kr.s Loven og alle tilsvarende Love et Falsum, for saa vidt man vil paastaa, at de er Midler til øget Beskæftigelse og Nedbringelse af Arbejdsløsheden. Det gør ikke Forholdet mere tiltalende, at disse Penge skaffes til Veje ved Laan. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte jo i sin Finanslovtale

meget stærkt mod de arbejdsløse Indkomster. Mener Socialdemokratiet ikke, at øget Statsgæld betyder øgede arbejdsløse Indkomster? Mener man ikke, at netop den store Statsgæld rundt omkring i Landene er Hjørnestenen for det kapitalistiske System? Vi fra vor Side kan altsaa ikke erkende, at der bliver nogen Formindskelse af Arbejdsløsheden ved en Lov som denne. Tværtimod, Pengene skal jo bruges til Arbejder, som ellers ikke vilde blive udført, altsaa til uproduktive Formaal, der ikke fremkalder ny Virksomhed og mere Arbejde. Vi er Modstandere af offentlig Gældsstiftelse til Fremme af det kapitalistiske Systems arbejdsløse Indkomster paa den ene Side og et forgældet Lands Rentelageri paa den anden Side. Alene af den Grund er vi Modstandere af Lovforslaget, men det nye Indhold, som denne Lov i Modsætning til tidligere Love af samme Art har faaet, er maaske endnu mere betænkeligt. Hvorfor skyndte „Politiken“ sig med, da den redgjorde for Lovforslagets Indhold, at skrive, at Lovforslaget ikke tilsigtede Indførelse af Tvangsarbejdstjeneste? Det var der ingen paa dette Tidspunkt, der kunde have paastaet, ingen ud over Regeringspartierne vidste paa dette Tidspunkt, hvad Lovforslaget vilde komme til at indeholde. Hvorfor skynder det ærede Medlem Hr. Bomholt sig med at gøre det samme som „Politiken“, paa samme Tid som han gør Forsøg paa at forklare Tinget den moralske Begrundelse for det Tvangsmoment, som Lovforslaget indeholder. Er det den daarlige Samvittighed? Det Tvangsmoment, det ærede Medlem Hr. Bomholt omtalte, er jo af temmelig kraftig Natur. Den Forklaring, vi har faaet, er, at hvis de unge ikke lystre, tager man Understøttelse af enhver Art fra dem. Den højtærede Justitsminister, Hr. Steincke, anfører i en af sine Bøger et Citat af Jakob Knudsen, der lyder omtrent saadan: „Hvor har vi her i Danmark faaet den forbandede Sætning fra, at ingen maa dø af Sult?“ Det er ikke netop for at rose Jakob Knudsen, at Justitsministeren citerer saadan. Men nu har vi faaet Ret her i Danmark til at dø af Sult. Det er vel det disciplinære Mittel, man hidtil har savnet, f. Eks. i Vitskøl. Jeg maa nok sige, at Midlet, det er skrappt, det skal nok knægte de fleste af dem, man faar Kig paa.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft krævede under Finanslovdebatten i forrige Samling i sin Tale om Arbejdstjeneste Indførelse af militær Disciplin. Man tør nok sige, at Regeringen har mere end imødekommet det ærede Medlem. Saa vidt maa